

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Tomáše Langáška a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **Mgr. F. Š.**, proti žalovanému: **Vězeňská služba České republiky**, se sídlem Soudní 1672/1a, 140 00 Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí Vězeňské služby, Věznice Kynšperk nad Ohří ze dne 14. 6. 2018, sp. zn. VS-9516-7/ČJ-2018-8027PR a ze dne 14. 6. 2018, sp. zn. VS-12971-5/ČJ-2018-8027PR, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 3. 2019, č. j. 3 A 250/2018 – 41,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností ze dne 1. 4. 2019 se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 3. 2019, č. j. 3 A 250/2018 - 41, jehož výrokem I. nebylo žalobci přiznáno osvobození od placení soudních poplatků, jehož výrokem II. byl zamítnut návrh žalobce na ustanovení zástupce, jehož výrokem III. byl zamítnut návrh na vydání předběžného opatření, jehož výrokem IV. byla jeho žaloba v části, v níž se žalobce domáhá vydání rozsudku, jímž by soud uložil žalovanému povinnost uhradit žalobci za nemajetkovou újmu při výkonu činnosti náhradu ve výši 200.000 Kč, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku, vyloučena k samostatnému projednání, a jehož výrokem V. byl žalobce vyzván k uvedení své adresy, na kterou mu lze doručovat.

[2] Kasační stížnost však neobsahovala všechny náležitosti podle ustanovení § 37 odst. 3 a § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), protože v ní stěžovatel pouze uvedl, že ji podává proti výše uvedenému usnesení a domáhá se jeho zrušení.

[3] Podle ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno; ustanovení § 37 platí obdobně.

[4] Podle ustanovení § 106 odst. 3 věty první s. ř. s., nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání.

[5] Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval usnesením ze dne 29. 4. 2019, č. j. 6 As 69/2019 – 13, k doplnění kasační stížnosti ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení. Současně jej poučil o tom, že nebudou-li vady kasační stížnosti v zákonné lhůtě odstraněny, bude kasační stížnost odmítnuta.

[6] Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 9. 5. 2019, avšak vytýkané nedostatky kasační stížnosti nebyly v zákonné lhůtě podle ustanovení § 40 odst. 3 s. ř. s. do 10. 6. 2019 odstraněny. Protože stěžovatel přes výzvu Nejvyššího správního soudu důvody kasační stížnosti nedoplnil a v řízení pro tuto vadu nebylo možno pokračovat, byla kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnuta.

[7] Nejvyšší správní soud se rovněž zabýval žádostí stěžovatele o ustanovení zástupce z řad advokátů a o osvobození od soudních poplatků. K žádosti o osvobození od soudních poplatků zdejší soud konstatuje, že podáním kasační stížnosti proti procesnímu rozhodnutí městského soudu (s výjimkou procesního rozhodnutí, kterým se řízení o žalobě končí) nevzniká stěžovateli poplatková povinnost (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 - 19). Nejvyšší správní soud proto nerozhodoval o žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků, ani o návrhu na ustanovení zástupce, neboť v souladu s výše citovaným usnesením rozšířeného senátu jej v předmětném řízení nepotřebuje. Nejvyšší správní soud má nadto za to, že je nutné v tomto směru poukázat i na skutečnost, že stěžovatel má vysokoškolské právnické vzdělání a v minulosti sám působil jako advokát, tudíž by v takovém případě byla splněna procesní podmínka obsažená v ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. bez dalšího a ustanovení zástupce by tak nebylo nutné.

[8] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. června 2019

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu